

OME JAN – Willeke Alberti

Mijn moeder had een broertje, dat was mijn ome Jan
En elke zondagmiddag kwam die altijd effe an
Hij hield niet van familie, van kind'ren hield 'ie wel
Hij bleef z'n hele leven, 'n echte vrijgezel

Ik kreeg van ome Jan ineens m'n allereerste fiets
Hij zei "die is voor jou, mop" en verdween weer in het niets
Thuis was 't echt geen vetpot, 't was altijd feest
Want iedereen was blij als ome Jan weer was geweest

*Want we gingen op vakantie van het geld van ome Jan
En niemand leek te weten hoe die aan die centen kwam
Dat kon ons weinig schelen dus we namen het ervan
Niks te klagen - Niet naar vragen.
Wat hebben we plezier gehad van ome Jan z'n geld
En daarom was ook iedereen enorm op hem gesteld
En waar hij 't vandaan had heeft nog niemand ons verteld
O die lieve ome Jan!*

Toen ik wat ouder werd kreeg ik al snel een baan
En 't werd voor mij een raadsel hoe m'n oom dat had gedaan
Hij had geen baan of erfenis en zat maar voor de buis
Dat zag ik als ik langs reed, op weg van werk naar huis

't Viel me op dat ome Jan zich toch wel vreemd gedroeg
Je zag hem nooit met vrienden of gezellig in de kroeg
Hij kwam steeds minder vaak, maar het was altijd prijs
Want als 'ie dan ook langs kwam, dan konden we op reis

refr: Want we gingen op vakantie

Nu heb ik maanden niets gehoord en ben naar hem op zoek
Ik vind 'm in een kamertje, verloren in een boek
En dan vertelt 'ie zijn verhaal, onthult 'ie zijn geheim
Hoe die 't voor mekaar kreeg, zo'n goeie oom te zijn

Wanneer ik 'm vertel dat ik echt heel veel van 'm hou
Krijgt 'ie tranen in z'n ogen en hij toont opeens berouw
't Wordt wel even wennen voor ons allebei
Aan die stalen tralies tussen ome Jan en mij

refr. Want we gingen op vakantie